

HEIJASTE

1/2008 10.3.2008

24. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

Raimo Ala-Hynnälä
Pentti Lehtelä
Hanna Holopainen
Pertti Leinonen
Antti Roine
Antti Roine
Antti Roine

Puheenjohtajan kynästä	3
Ristiriita hengellisen kasvun kannustimena.....	4
Rukoilemisesta	11
Lyhyt jälkikirjoitus talvipäivistä	12
Aneet eivät pysäytä ilmastonmuutosta.....	13
Oikea päämäärä ohjaa rauhaan.....	14
Paras mahdollinen tekniikka ei riitä	15

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura ry**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Tuula Laine
ESPOO
Puh. 0400 90 3295

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irttonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille:

Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2008 tarkoitettua aineistoa toimitukselle 15.5.2008 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI
Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili:
Nordea 142730-102126

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Osoite: Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Faksi: (09) 879 7467
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Yhdistyksemme perinteiset talvipäivät järjestettiin 1.–3.2.2008 hotelli Petäyksessä Hattulassa. Koulutuskomitean suunnittelema ohjelma ja päivien teema ”Rukous, kiitos ja ylistys” oli houkuttellut paikalle peräti 40 kiinnostunutta kuulijaa, joka taitaa olla ennätys talvipäivillemme milloinkaan kokoontuneiden osallistujien määrässä. Kaikki yhdistyksemme tilaisuudet ja tapahtumat ovat olleet aina avoimia kaikille *Urantia-kirjan* sanomasta kiinnostuneille ihmisille, ja joukossa olikin paljon mukana myös kuulijoita, jotka eivät ole yhdistyksemme jäseniä. Tervetuloa vastakin näin sankkalukuisina paikalle! Seuraava järjestämämme isompi tapahtuma on Kartanokylpylä Kaisankodissa Espoossa 6.–8.6.2008 pidettävät kesäpäivät.

Talvipäivillä käsiteltiin pääosin teeman mukaisia asioita. Esitelmiä pidettiin mm. psalmeista ja niiden kirjoittajista, kristillisen mystiikan historiasta ja eettisestä rukouksesta. Korkeimman ylistyksenä voimme pitää mm. erittäin kaunista *Urantia*-liikkeelle sävellettyä hymniä, jota tilaisuuden osallistujat useamman kerran säestyksen kera lauloivat.

Urantia-kirja sisältää valtavan määrän asiaa laidasta laitaan, vähemmän kuitenkin mitään mystistä tai yliluonnollista eikä lainkaan esimerkiksi taikauskoa ja ihmetekoihin tukeutumista. Monessa kohtaa kirjaa meitä kehoitetaan elämään vain yksinkertaista, normaalia arkipäiväistä elämää luottaen kuitenkin Jumalan aina käsillä olevaan apuun ja huolenpitoon.

Rukouksen merkitystä yhteydenpitovälineenä Jumalaan voidaan pitää yhtenä uskonelämän tärkeimmistä kulmakivistä. *Urantia-kirjassa* kuvataan sivulla 2089 sitä, minkälainen merkitys rukouksella oli Jeesus Nasaretilaisen uskonelämässä ja erityisesti yhteydenpitovälineenä taivaassa olevaan Isään:

Tulkittessanne Mestarin elämänuraa, älkää siltä osin kun kysymys on rukoilemisesta tai mistä tahansa muusta uskonnollisen elämän puolesta, etsikö niinkään sitä, mitä hän opetti, kuin sitä, mitä hän teki. Jeesus ei koskaan rukoillut siksi, että se olisi uskonnollinen velvollisuus. Hänelle rukous oli vilpittömän hengellisen asennoitumisen ilmaus; sielulojaalisuuden julkituonti; omakohtaisen an-

taumuksen esilletuonti; kiitoksen osoitus; keino emotionaalisen jännityksen välttämiseksi, konfliktin torjumiseksi, ymmärryksen voimistamiseksi, mielihalujen jalontamiseksi, moraalisen päätöksen vahvistamiseksi, ajattelun rikastuttamiseksi, korkeampien mieltymysten elähdyttämiseksi, virikkeen pyhittämiseksi, näkökulman selkeyttämiseksi, uskon julkituomiseksi; tahdon ylimaallista antautumista; ylevää luottamuksen julkituontia; rohkeuden esilletuontia; ilmoitus löytämisestä; äärimmäisen antaumuksen tunnustamista; vahvistus pyhittäytymisestä; keino selvittää vaikeuksia ja yhdessä vaikuttavien sielunvoimien voimallista liikkeellepanoa, jotta ne vastustaisivat kaikkia inhimillisiä mieltymyksiä itsekkyyteen, pahuuteen ja syntiin. Hän eli nimenomaan sellaisen elämän, joka täyttyi rukoilevasta pyhittäytymisestä hänen Isänsä tahdon täyttämiseen, ja hän päätti elämänsä voitokkaasti juuri tämänmukaiseen rukoukseen. Hänen verrattoman uskonnollisen elämänsä salaisuus oli tämä tietoisuus Jumalan läsnäolosta; ja hän saavutti sen järkevästi rukoilemalla ja vilpittömästi palvomalla – pitämällä yllä katkeamatonta yhteyttä Jumalaan – eikä johdattuksin, äänen kuulemisin, näkyjen näkemisin tai erikoisin uskonnollisin menoin. [2088:5]

Rukous on omasta mielestäni mitä henkilökohtaisinta asiaa. Muistan läpi elämäni rippikouluajalta episodin, kun muuten arvostamani rippipappi piti minulle luokkamme edessä ankaran puhuttelun, koska en osannut luterilaisen kaavan mukaisesti selittää rukouksen jälkeen tulevan aamen-sanan merkitystä, vaan selitin sen omin sanoin siten kuin koko lapsuuteni ajan olin tottunut kyseisestä sanasta ajattelemaan. Niin kuin tuolla sanalla olisi nyt ollut uskoa ja rukousta ajatellen suurtakaan merkitystä.

Mikä onkaan pitkän ja pimeän talven jälkeen mieltä ylentävämpää kuin herätä aina vain valoisampaan aamuun, imeä itseensä auringon kultaisia säteitä, vartoa luonnon ja vehreyden puhkeamista, seurata muuttolintujen saapumista ja pesänrakennuspuuhia. Se on taas pian edessä. Iloista kevään odotusta teille kaikille!

Raimo Ala-Hynnä

Ristiriita hengellisen kasvun kannustimena

Pentti Lehtelä

Esitelmä 17.11.2007

Aluksi muutamia käsitelmäärittelyjä

Katsoin aiheelliseksi määritellä alustukseni alkajaisiksi seuraavat erot *hengellisyyden* ja *henkisyyden* välillä siten kuin itse olen ne omakohtaisten kokemusteni perusteella sisäistänyt. Olen tietoisesti yhdistänyt ne Jeesuksen opetuksiin siitä, mikä ero on *isällisellä* ja *veljellisellä* rakkaudella, ja vastaavasti *hengellisellä yhtenäisyydellä* ja *yhteisöllisellä yhdenmukaisuudella*.

a) Hengellisyys on yksilön henkilökohtainen kokemus Jumalasta sellaisena kuin hän itse hänet käsittää tai on käsittämättä.

- On täysin ihmisen oma asia, tahtooko hän valita päätösvallassaan olevan ikuisen eloonjäämisen vai estääkö hän sen luomisen.
- *Ei mikään muu olento, voima, luoja tai toimintayksikkö koko laajassa universumien universumissa voi missään määrin puuttua kuolevaisen vapaan tahdon ehdottomaan suvereenisuuteen* – – . [71:3]
- *Ihmismieli ei luo todellisia arvoja, ihmisen kokemus ei tuota universumiymmärrystä*. [2094:9]
- *Mitä tulee ymmärrykseen, moraalisten arvojen tiedostamiseen ja hengellisten merkitysten erottamiseen, ihmismieli ei niiden osalta voi tehdä muuta kuin löytää, tiedostaa, tulkitella ja valita*. [2094:9]

Yksilön sisäisessä suhtautumistavassa Jumalaan (itsessään ja muissa) voi tapahtua edistymistä tai taantumista. Se ei ole kenenkään ulkopuolisen määriteltävissä, mutta hedelmistään puu tunnetaan. Kokemuksen kautta syntyvä käsitys siitä, että Jumal-kipinä asuu jokaisessa ihmisessä, on aina henkilökohtaisen uskon asia. Hengen valtakunta on siten aina avoinna kaikille; niin ateisteille, agnostikoille kuin uskovaisillekin.

Yksi merkittävimmistä Amathuksessa pidetyistä iltakeskusteluista koski hengellistä yhtenäisyyttä, jolloin Jeesus erityisesti korosti:

Hengellisesti samanlaisia ollaksenne teidän ei tarvitse nähdä samalla tavoin, tuntee samalla tavoin eikä edes ajatella samalla tavoin. Hengellinen yhtenäisyys juontuu siitä tietoisuudesta, että teistä jokaisen sisimmässä asuu ja teitä jokaista yhä enemmän hallitsee taivaallisen Isän antama henkilölahja [Ajatuksensuuntaaja]. [1591:6]

b) Henkisyys kuvastaa pikemminkin yksilön suhtautumista kanssaihmissänsä tavalla, johon kultainen sääntö häntä kehottaa: ”Kaikki, mitä te tahdotte ihmisten tekevä teille, tehkää te ensin heille.” Tässä kilvoittelussa to-

den totta aktiiviset voittakoot passiiviset.

Tunnen ystävä- ja tuttavapiirissäni monia ateisteja, agnostikkoja ja uskovaisia, jotka epäilemättä elävät ”kultaisen säännön” mukaan suhteessaan kanssaihmissänsä, yhteisöihinsä ja yhteiskuntaan, mutta tiedostavatko tai uskaltavatko he uskoa kohdallaan todeksi sitä tosiasiaa, että he ovat Jumalan poikia ja tyttäriä siinä tarkoituksessa kuin Mestarimme seuraajiltaan edellyttää ja odottaa.

Millaisin taivaallisin lahjaeväin olemme liikkeellä

Kokemuksestamme tiedämme, että edellä määritellyt; *hengellisyys* ja *henkisyys* vuorottelevat arkielämämme toimissa. Niiden ei tarvitse olla ristiriidassa keskenään, vaan ne täydentävät toisiaan. Primääritavoitteenamme tulee kuitenkin olla *jumalallisen kiintymyksen (isällisen rakkauden)* julkitulon edistäminen kauttamme siellä, missä kulloinkin liikumme ja olemme kanssakäymisessä muiden kanssa.

Viidennen ilmoituksen saatuaamme meidän tulisi tiedostaa, että tehtävämme on rohkaista, juurruttaa ja edistää Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden toteuttamista ja arvostamista siinä tarkoituksessa, että ihmiset saisivat lisää ja korotettua lohdutusta, onnellisuutta ja hyvinvointia niin yksilöinä kuin yhteiskunnan jäseninä vaalimalla uskontoa, filosofiaa ja kosmologiaa suhteutettuna heidän älylliseen ja sivistykselliseen kehitykseensä. Rohkenenkin esitykseni jatkossa puhua tälle kuulija- ja lukijakunnalle yksinomaan **hengelliseen kasvuun** vaikuttavista haasteista, kannustimista ja ponnisteluista.

Kenenkään eloonjäämisominaisuutta ei lisätä sillä, että mielenrauha ja yhteisöllinen sopusointu pyritään turvaamaan mihin hintaan tahansa, tekemällä myönnytyksiä ja kompromisseja silloin, kun tulee pitää kiinni hengellisistä ihanteista ja jaloista pyrkimyksistä, niiden edistämisestä ja täyttämisestä.

Jeesus sanoi: *”Te olette Jumalan poikia, te olette jopa enemmän, sillä olette nyt Isäni valtakunnan lähettämiä. Olkaa armahtavaisia, niin kuin Jumalakin on armahtavainen, ja valtakunnan ikuisessa tulevaisuudessa teidän on määrä olla täydellisiä niin kuin taivaallinen Isännekin on täydellinen.”* [1571:3]

Jeesus opetti seuraajiaan tuomaan julki pikemminkin *isällistä* rakkautta (a) kuin *veljellistä* rakkautta (b) [1573:3]:

- *Veljellinen rakkaus rakastaisi lähimmäistäsi niin kuin rakastat itseäsi, eikä ”kultaisen säännön” täyttämi-*

seen muuta tarvittaisikaan.

- – – **isällinen kiintymys** edellyttäisi, että sinun tulisi rakastaa kuolevaistoveritasi niin kuin Jeesus rakastaa sinua.

Vielä jäähyväispuheessaan Jeesus painotti [1944:4]:

- ”Teille on tuttu se käsky, joka kehottaa teitä rakastamaan toisianne; rakastamaan lähimmäistänne niin kuin itseänne.”
- ”Mutta en ole täysin tyytyväinen edes siihen, että lapseni osoittavat tuonkaltaista vilpittömyyttä kiintymystä.”
- ”Tahtoisin, että teette vieläkin suurempia rakkauden tekoja uskovien veljesyhteisön valtakunnassa.”
- ”Ja siksi annankin teille tämän **uuden käskyn**: Rakastakaa toisianne niin kuin minä olen rakastanut teitä. Ja tämän myötä kaikki ihmiset tietävät teidän olevan minun opetuslapsiani, jos näin toisianne rakastatte.”

Aikaisemmissa opetuksissaan Jeesus oli toistanut apostoleille valtakunnantöön haastavuutta. Hän oli selvittänyt kahdelletoista apostolille, miten tuskallinen ja ristiriitainen oli polku, jota heidän olisi astuttava, mikäli he halusivat seurata häntä. Uskonnolliset ja hengelliset pulmatilanteet ovat väistämättömiä, sillä mitään kasvua ei voi tapahtua ilman psyykkistä ristiriitailannetta ja hengellistä kuohuntaa.

Evankelioimisen tuli kuitenkin olla rehellistä – ei manipuloivaa [1766:3]:

- *Varoittakaa ennakkoon kaikkia uskovia, että on olemassa ristiriitailanteesta muodostuva rajamaasto, jonka läpi kaikkien lihallisuudessa eletystä elämästä hengessä elettyään korkeampaan elämään siirtyvien on kuljettava.*
- *Valtakuntaan astuessanne ette voi paeta vastuuta, jotka sen myötä tulevat, ettekä välttä sen asettamia velvollisuuksia – –.*

Työn palkitsevuutta ei sitä tekevän tulisi missään vaiheessa epäillä:

- – – *mutta muistakaa, että evankeliumin ies on helppo ja totuuden taakka on kevyt.* [1766:3]
- *”Jos Totuuden Henki sinua opettaa, mitään ristiriitaa ei koskaan tule olemaan niiden vaatimusten välillä, jotka johtuvat toisaalta kansalaisuudesta maan päällä ja toisaalta poikaudesta taivaassa, elleivät ajalliset vallanpitäjät katso oikeudekseen vaatia sinulta senlaatuista kunnioitusta ja palvontaa, joka kuuluu vain Jumalalle.”* [1957:0]

Mielen liikkeitä arjen keskellä

Kun valitsin tämän aiheen itselleni jo keväällä, mielesäni liikkui varsin omahyväinen ajatus siitä, ettei minulla ole merkittäviä ristiriitoja, joita käsitellä hengellisen kasvuni pontimena. Eloönjäämispäätökseni eli ns. ”sateenvarjopäätökseni” olen tehnyt kauan sitten. Uskottelin itselleni, että vakuuttuneisuuteni ikuisesta elämästäni riittäisi perustaksi **tämän päivän** onnellisuudelleni. Ottaisin näkökulmakseni tarkastella vain, miten tähän ”ristiriidattomaan tilaan” on tultu.

Itsepetostahan se olisi ollut, sillä... [o]ptimistiset harkuvat todellisuuden edelle asettavista ihmisistä ei voi koskaan tulla viisaita. Vain ne, jotka katsovat tosiasioita silmästä silmään ja sovittavat ne ihanteisiin, voivat saavuttaa viisautta. [1779:6]

Suomut on saatava pois silmiltäni. Elämä on elävän uskon koulu: a) tunnustaa Jumalan isyys ja b) kasvaa ihmisten veljeyteen joka hetki ja kaikissa olosuhteissa. Niinpä totesin taas olevani ”se suurten linjojen mies, joka kylläkin syleilee kosmosta, mutta ei siedä käpyjä pöydällä”. Tarvitsi vain alkaa työstää tekstiä, kun jo havaitsin sisäisen ristiriitani. Ylpeys ja itsekeskeiset vaatimukset nostattavat tyytymättömyyden tunteen. Ne pyrkivät vuorostaan vähättelemään tänään sitä, mitä olin eilen saanut paperille. Eivätkä ulkoapäin tulevat arkielämän ärsykkeet tehneet mieltäni yhtään levollisemmaksi. Mentaaliset myrkyt vaanivat kaikkialla. Oma riittämättömyyden tunne käynnistää ne. Tulokseksi on arvostelunhenki ja moralisointi muiden tekemisistä.

Jumalan kaikkivoipaisuuteen vetoaminen on oiva tekosyy paeta omaa vastuutaan. Häntä voi epäillä, syyttää ja uhmata. Aina piispoja myöten me ihmiset esitämme retorisia kysymyksiä ja hämmästelemme Jumalan suurta sallivuutta: ”Missä olit Jumala silloin, kun Estonia upposi... tai ...kun tsunami iski lomarannoillemme”. Mutta samanaikaisesti vähät välitämme siitä, että itse sallimme esteettä ”vapaasta tahdos-tamme” välinpitämättömyyden ja rakkaudettomuuden kanssaihmissämme kohtaan vallita mieliämme jokapäiväisessä elämässämme.

Kohta kun uusi tragedia taas kaatuu syliimme, tyytymättömyyden huudamme: ”Missä olit Jumala silloin, kun Pekka-Eric iski Jokelassa”... Rakkaudettomuuden hedelmät ovat katkeria poimia. Kun viattomat lapsemme saavat kärsiä, heidän läheisensä valtaa sama viha ja kosto, jotka tragedian aiheuttivat. Ja syy on Jumalan.

Tahtomattani syöksähti vasten silmiäni maitokaupan kassajonossa lööppi: ”Jari X astunut vihdoon ulos kaapistaan”. Viikkoa myöhemmin minua perushetero ravistellaan uudelleen: ”Naispari vihille – haluavat hedelmöittää itselleen lapsen”. Väistän samalla kaksoisvaunuja työntävää nuorta perheenäitiä, jonka helmoissa pyörii kaksi muuta näköistään alle viisivuotias lasta. Kuusihenkisen perheen isä kerää ostoksia hihnalta kasseihin. Ajattelen: ”Siinä kenties todelliset elämänsankarit, eivätkä pääse otsikoihin... paitsi toivottavasti joskus taivaassa”. Se on meidän värittömiemme enemmistöheterojen osa tänään. Vain poikkeavuus on julkisuudessa – niin IN.

”Millainen planeetta ja millaista elämää”, ajattelen tuhtuneena. Luonnonmukaisuus ei ole valttia! Ei edes lastenteossa. Sinkkuutta ihannoivat naiset ottavat kyllä siemenen, mutta eivät hyväksy miestä lap-

silleen isäksi. Monet isyytensä tunnustavat nuoret miehet kääntyvät puoleeni apua pyytäen. Lähden heidän tukihenkilökseen. Kuulen, kuinka sosiaalitoimen ”nuoret tantat” puhuvat lasten edusta tyhjiä sanoja ilmaan. *Lapsen oikeudesta isään eivät sano sanaakaan.* Lienevät isätöntä sukupolvea hekin, kenties yksinhuoltajia jo toisessa polvessa. Sodasta sentään on kulunut yli 60 vuotta. Silloin minä menetin omani.

Oikeudessa kuulemma vasta vahvistetaan, onko totta, että nämä tukemani isät haluavat vanhemmuuden kokemusta eivätkä ole kalppimassa karkuun vastuutaan heti sen jälkeen, kun ovat saaneet sukuviettinsä hetkellisesti tydytettyä. Sitäkin toki tapahtuu.

Yritän lauhduttaa kiivauttani universaalisella rakkauden ajatuksella: ”Kaikki lapset ovat Jumalan lapsia”.

- Pinnistettyäni muistiani tunnistan *Urantia-kirjan* sivuilta toteamuksen: – – *isät tarvitsevat tätä vanhemmuuden kokemusta aivan yhtä paljon kuin äiditkin.* [531:4]
- Omasta kokemuksestani sen todeksi tiedän, kun olen yhden tyttären onnistunut aikuisuuteen kasvattamaan ja saanut nauttia ja iloita velvollisuudestani täysin rinnoin.
- Uskon, että kohdalleni on varattu kaikille luvatut vähintään kolmen lapsen vanhemmuudenriemu ja sen välttämätön kokeminen morontiasassa ennen kuin saan haltuuni edes aavistuksen siitä persoonallisuudestani, joka on minussa Isän lahjoittamana.
- Onpa minulla vielä hengellisenä kannustimena velka kasvattaa yksi kätkytkuolemakin, joka sattui ensimmäisessä avioliitossani, kunhan tyttäreemme herätetään henkiin morontiasassa sitten, kun itse sinne aikanani kapuan.
- Rohkaistun edesmenneen suutarin sanoista ”Kuolleitakin voi hyvittää, palvelemalla eläviä”. Tai kuten Jeesus sen sanoi: ”Mene rauhaan, äläkä vastedes tee.” Yksinkertainen on synninpäästönsä.

Kavahdan kielteisyyttäni. Oikeutettu kaunantunne olkoon niiden ”etu oikeus”, jotka pystyvät sitä paremmin käsittelemään. Mentaaliset myrkyt olivat heränneet eloon, eivätkä ne sovi minulle. Etenkin kun muistan, kuinka tylästi olen itse taannoisten miehuusvuosieni varrella päihderiippuvuudellani tietien tahtoen tai tahattomasti loukannut ympärilläni olevia ja tahrannut fyysisistä ruumistani, jonka tulee palvella Jumalalta saadun ihanan lahjan maisena tomumajana.

Se, että en ole koskaan kieltänyt Jumalan olemassaoloa, ei suinkaan vähentänyt tuolloin uhmaani. Päinvastoin, kapinallisena ajattelin: ”Hänenhän on kestettävä minua ja hyväksyttävä minut jo yksin virkansa puolesta. Omapa on vikansa, miksi alkoi Jumalaksi. Minä olen vain kuolevainen. Enhän ole voinut

tulostani tälle planeetalle itse edes päättää. Se on ollut ylempien suunnitelma. Vastatkoot he suunnitelmistaan.”

- Edellä olevasta näkee, kuinka lapsellisuuteni ja sitä lisäävät nauttimani **fyysiset myrkyt** olivatkaan hidastaneet *Ajatuksensuuntaajani* ponnistuksia, joilla tämä pyrki elävöittämään *aineellista mieltäni*.
- Ja nyt olin myrkyttämässä *kehittyvän sieluni* hengellistä edistymistä yhtä hirveällä tavalla *pelon, vihan, kateuden, mustasukkaisuuden, epäilyksen ja suvaitsemattomuuden mentaalilla myrkyillä* tuomitessani muita ja maailman kurjaa menoa.

Sitä se on, kun on sokea itselleen, eikä näe malkaa omassa silmissään!

Kateissa oli *rakkaus totuuteen*, samoin kiitollisuus sitä suunnatonta evolutionaarista ihmettä kohtaan, jota oma olemassaoloni jo sinänsä ilmentää; siitä on sikiön kautta ihmiseksi ja tuhlaajapojasta Jumalan pojaksi. Unohtuu niin helposti, kuinka paljon meille onkaan taivaallisia eväitä annettu ja suunnitelmia ja niille varasuunnitelmia tehty. Lienee nyt vihdoin korkeaa aikaa ryhtyä jumalanpojan tekoihin itse: a) tunnustaa *Jumalan isyys* ja b) kasvaa *ihmisten veljeyteen* joka hetki ja kaikissa olosuhteissa.

Tänään minun ei tarvitse tyrkyttää Luojalle itse rakennettua tekovanhurskauttani. Ennen pelkäsin tunnustaa heikkouttani. Piti olla vain vahva. En tiedostanut, että hänhän näkee kaiken. Nyt uskallan jo tunnustaa vajavuuteni muillekin ja näyttää ihmismieleni pimeät puolet. Suun tunnustuksella itselle, Jumalalle ja jollekin uskotulle ihmiselle tulee autuaaksi. Rehelliisyys on lisääntynyt, kyräily vähentynyt.

Lapsen psykologia on luonnostaan positiivista, ei negatiivista. Monet kuolevaiset ovat negatiivisia, koska heidät on opetettu sellaisiksi. Jumalanlapseus mahdollistaa olla *täydellinen tässä ja nyt*. Näillä resursseilla.

Yhteisölliset ristiriidat haasteenani

Edellä kuvasin itselleni tosiasioita, miten jokaisessa tunnekuohua aiheuttavassa ristiriitatilanteessa on tärkeätä pysähtyä ja suorittaa pikainen itsetutkistelu, havaita oma ”asennehäiriö” yhtäläillä suhteessani Luojani, Universaaliseen Isään kuin kohtaamiini kanssaihmiisiin, olivatpa he keitä tahansa. Ovathan hekin *Jumalan poikia* tai *Jumalan tyttäriä* – saman Isän lapsia. Minun tulee erottaa asenteet asioista.

Tosihaasteet alkavat yhteisöissä toimiessamme. Vaikeusaste kasvaa ja me niiden mukana – toivottavasti. Ihmisten välisessä kanssakäymisessä *tasavertaisuus* ja *yhtenäisyys* ovat aina keskenään koetuksella. Kun vuorovaikutus ja keskustelut liikkuvat uskonnon, politiikan, arvovallan tai talouden osa-alueilla, saattavat mielipiteet ja tunteet kuohahdella varsin ”intohimoisesti” laidasta toiseen, myrskyn repiessä

yhä lailla niin ”oikeata” kuin ”vääräkin”.

Sopuoinnun ja yhteisen harmonian löytyminen vaikeutuu entisestään, kun vuorovaikutukseen osallistujien määrä kasvaa ja vaikutuspiiri laajenee – parisuhteesta perheeksi tai jopa sukukunnaksi, työ-, naapuruus- ja ystävyysuhteiksi, harrastusryhmistä yksiköiksi tai jopa yhteisöiksi, kansakunnista kansalaisvaltioiden unioniksi jne. Eikä eritahtisuus *henkisyiden liisääntymisessä* suinkaan helpota asiaa. Päinvastoin.

Jokainen ihminen kokee jo sangen varhaisessa vaiheessa jonkinlaista ristiriitaa hänen omaa etuaan tavoittelevien ja hänen altruististen motiivien välillä. Liiallinen harmonian tavoittelu kuolettaa hengellisen avoimuuden. Monesti sattuu, että ensimmäinen kokemus jumalatietoisuudesta on saavutettavissa, kun tällaisten *moraalisten ristiriitojen* ratkaisutehtävään etsitään apua ihmisen yläpuolelta (1131:3).

Tiedämme toki, ettei meillä hengellisyyttä koskevissa asioissa ole oikeutta riistää keneltäkään yksilöltä hänen omintakeista hengellistä vapauttaan muodostaa oma käsityksensä uskonnosta ja Jumalasta. Tässä on tasavertaisuutemme ydin Isän edessä.

Tasavertaisuudesta Isän edessä puhuessaan Mestari erityisesti korosti seuraavia näkökohtia:

- *Hengellisessä mielessä kaikki ihmiset ovat tasavertaisia. Taivaan valtakunnassa ei ole kasteja, luokkia, yhteiskuntakerroksia eikä taloudellisia ryhmiä. Olette kaikki veljiä.* [1487:4]
- *Olen tullut tähän maailmaan julistamaan hengellistä vapautta siinä tarkoituksessa, että kuolevaiset saisivat kyvyn elää Jumalan edessä omintakeisuuden ja vapauden värittämää yksilöllistä elämää.* [1591:6]
- *En halua, että sosiaalinen harmonia ja veljesten välinen rauha ostetaan uhraamalla vapaa persoonallisuus ja hengellinen omintakeisuus.* [1591:6]

Ero **yhtenäisyyden** (unity) ja **yhdennukaisuuden** (uniformity) välillä on näin tarkasteltuna varsin selkeä.

Uskoakseni monia yhteisöjä koettelevat sisäiset ristiriidat ja erimielisyydet ovat kärjistyneet juuri siksi, että vaatimalla yhtäältä liiallista *sosiaalista yhdennukaisuutta* on toisaalta rajoitettu ja tukahdutettu vapaata persoonallisuutta ja hengellistä omintakeisuutta – ja siten rikottu *hengellistä yhtenäisyyttä*.

Yhteisön todellisena hengellisenä auktoriteettina ei tällöin olekaan *Rakastava Jumala* sellaisena kuin hän saattaa ja haluaa ilmaista itsensä yhteisön jäsenten mieliin vaikuttavien *Ajatuksensuuntaajien* kautta, vaan yhteisön tai liikkeen hengellistä kasvua pyrkiikin nyt ajamaan ”kokonaisedun” ja ”rauhan” nimissä *yhteisön jäsenistön* joukosta valitun *hallituksen inhimillinen tahto* – eikä *rakastavan Universaalisen Isämme tahto*.

Omassa elämässäni olen saanut etuoikeutetusti olla jäsenenä kahdessa hengellisissä periaatteita noudatta-

vassa yhteisössä yli 30 vuoden ajan. Nimittäin AA-liikkeessä säilyttääkseni raittiuteni ”päivä kerrallaan” sekä Urantia-liikkeessä edistääkseni hengellistä kasvuaani ”päivä kerrallaan” myös ikuisuus huomioiden. Hetkeäkään en epäile, etteikö ylempää tullut ilmoitus ole kummankin liikkeen synnyn takana.

Aluksi hämmentävänä – mutta ei enää ihmeteltävänä – havaintona olen saanut nähdä, että molempien liikkeiden yksittäiset jäsenet ovat periaatteiltaan *erittäin hengellisiä*, mutta kun tulee kysymys liikkeen tehtävistä, yhtenäisyydestä, rahasta, omaisuudesta tai ennen kaikkea arvovallasta liikkeiden sisällä, niin osalla jäsenistöä käyttäytyminen muuttuu ”inhimillisen vallanhi-moiseksi” ja ”arvovaltahenkiseksi”.

Vuonna 1935 alkunsa saanut AA:n 12+12+12 toimisohjelma tavoitti minut elokuussa 1974 Haagas-sa ja vastaavasti vuonna 1955 kirjallisessa muodossa monisteina annettu *viides ilmoitus* elokuussa 1977 Pauligin huvilalla. Olen siitä saakka saanut olla näiden hengellisten lähteiden äärellä. Jäsenyyteni näissä on ollut ”jumalallisen yksinkertaista”: *oma halu lopettaa juominen* ja vastaavasti *tunnustaa oma lapseuteni ja toteuttaa Isän tahto*. Muita ehtoja minulta ei ole koskaan kyselty, ja tuskin sellaisiin suostuisinkaan.

Ehkä merkittävin liikkeiden sisäisiä ristiriitoja aiheuttanut kysymys on ollut kiista siitä, **miten** ”*sanomaa tulisi saattaa eteenpäin mahdollisimman monen halukkaan ulottuville*”. Ydinkysymykseksi on nähdäkseni noussut ”oikean” **palvelurakenteen** eli **organisaation** luominen. Itse sanoman pääsisällöstä ei ole kiistelty lukuun ottamatta joitakin käänkövirheitä kummankin liikkeen kirjallisuudessa.

Jäsenistön erottelussa ”vuohiin ja lampaisiin” ei ole niinkään ollut kysymys siitä, onko joku ”raitistunut väärin” tai joku toinen ”hengellystyntynyt oikein”, vaan siitä, toimivatko ”pelastetut” toisistaan näin erilleen muodostuneiden ”kuppikuntien hengen” mukaisesti vai ei. Itse asiassa on alettu loukata juuri sitä *omintakeisuuden ja vapauden värittämää yksilöllistä elämää*, jota Jeesuksen nimissä lähdettiin puolustamaan – ja unohdettu itse tehtävä.

Näenkö asian oikein, kun ehdotan, että tehtävään sitoutuvan vastuullisen jäsenistön – tuon Herramme hajalle lyödyn katraan – tulisi ”äänestää jaloillaan” ja seurata Mestaria rohkeasti kumpaankin leiriin, sillä yhdistyiväthän Andreaxen ja Abnerin opetuslapset Johannes Kastajan teloituksen jälkeen yhdeksi joukoksi suorittamaan Jeesuksen heille antamaa tehtävää.

Meidän tulisi tuoda ennakkoluulottomasti tulokkaita kaikkiin ryhmiin ja opintopiireihin – sisäisistä rakenne- ja tehtäväriidoista huolimatta – tietoisina ja vakuuttuneina siitä, että alkulähde on kummassakin sama – *Universaalinen Isämme*, ja että Henki ohjaa ryhmään tai opintopiiriin kokoontuneita pikemmin kuin yksittäinen jäsen tai hänen käsityksensä ilmoituksesta,

sanomasta ja tehtävästä.

Sisäinen kiista on vain vahvistanut monien käsitystä siitä, että **sanomansaatto** on *henkilökohtainen asia ja kuuluu jokaiselle heränneelle itselleen*. Millekään ”papistolle” sitä ei voi taas toistamiseen siirtää. Olivatpa he miten oikeaoppisia tahansa. Näin heräisi jokaisen yksilön kokosydämysyys itse tehtävään.

Alla mainitut universaaliset tosiasiat persoonallisuuksien erilaisuudesta eivät estäneet Jeesusta antamasta kahdelletoista apostolilleen ja muille seuraajilleen **yhteistä tehtävää** siitä huolimatta, että luonnekirjo oli niinkin laaja kuin olemme saaneet kirjasta lukea, eikä inhimillisen yhtenäisyyden rakoilua voitu välttää.

- *Jonkin sosiaalisen tai rodullisen ryhmän keskuudessa esiintyvän uskonnollisen kokemuksen yhtenäisyys juontuu yksilöiden sisimmässä olevan Jumalan osasen samankaltaisuudesta. Juuri tämä ihmisessä oleva jumalallinen saa aikaan, että ihminen tuntee epäitsekästä mielenkiintoa muiden ihmisten hyvinvointia kohtaan. [1129:8]*
- *Mutta koska persoonallisuus on ainutlaatuinen, sillä kahda samanlaista kuolevaista ei ole, siitä on väistämättömänä seurauksena, ettei kaksi ihmistä voi tulkita mielessään asuvan, jumalallisuutta olevan hengen johdatuksia ja kehoituksia samalla tavalla. Jokin kuolevaisryhmä voi kokea hengellistä ykseyttä, mutta se ei voi milloinkaan päästä filosofiseen yhdenmukaisuuteen. [1129:8]*
- *Vaikka uskonnossasi onkin kysymys henkilökohtaisesta kokemuksesta, on sängen tärkeää, että **sinuun** vaikuttaa tietoisuus siitä, että on olemassa suuri määrä muita uskonnollisia kokemuksia (muiden ja erilaisten kuolevaisten toistaan poikkeavat tulkinnat), jotta **voisit** estää uskonnollisen elämäsi muuttumisen minäkeskeiseksi – rajoittuneeksi, itsekkääksi ja epäsosiaaliseksi. [1130:2]*

Elämän väistämättömyydet ratkaisun avaimina

Olinko jo unohtanut *Urantia-kirjan* sivulla 51 esitetyt elämän väistämättömyydet, joihin sisältyy samanaikaisesti sekä ristiriidan synty että hengellisen kasvun mahdollisuus. Uskonnolliset ja hengelliset pulmatilanteet ovat väistämättömiä, sillä mitään kasvua ei voi tapahtua ilman psyykkistä ristiriitatilannetta ja hengellistä kuohuntaa. Silloin tulee muistaa, että on tavoiteltavampaa *etsiä totuutta* ja pysyä siinä kuin pyrkiä ehdoin tahdoin puolivillaiseen harmonisoituu rauhaan.

Valinnan vapaus on omissa käsissäni. Muistanko elää joka hetki omaa aikakauttani ja omana itsenäni. Rodut ovat vielä jalostamatta, yhteinen usko ja kieli vielä kehittämättä, todellinen vanhemmuus ihmiskunnassa vielä kokematta, isänkaltaisuus ikuisuudessa saavuttamatta.

Eloonjäämispäätökseni jo kauan sitten tehneenä huomaa yhä olevani taipuvainen ”nippottamaan” pienistä, minulle kuulumattomista asioista varsinkin, jos

ne sivuavat toisten kanssamatkaajieni tekemisiä tai tekemättä jättämisiä. Alati muiden ihmisten kanssa syntyvät uudet ristiriitatilanteet edellyttävät jatkuvasti elävää päätöksentekoa varsinaisen ”sateenvarjopäätöksen” alla *Isän tahdon suunnassa*, sillä... [p]elko, kateus ja omahyväisyys ovat torjuttavissa vain olemalla läheisessä yhteydessä muihin ajatusmaailmoihin. [1776:1]

1. Onko **rohkeus**, luonteenlujuus, tavoittelemisen arvoista? Jos on, siinä tapauksessa ihminen on kasvatettava ympäristössä, joka tekee välttämättömäksi vaikeuksien kanssa kamppailemisen ja reagoimisen pettymyksiin.
2. Onko **altruismi**, kanssaihmistensä palveleminen, tavoiteltavaa? Jos se sitä on, silloin elämäkokemuksen on tarjottava mahdollisuudet kohdata yhteiskunnallista epätasa-arvoisuutta.
3. Onko **toivo**, luottavaisuuteen sisältyvä ylevyys, tavoiteltavaa? Jos on, niin siinä tapauksessa ihmisen olemassaoloon täytyy alati kuulua turvattuustekijöitä ja vähän väliä ilmenevää epävarmuutta.
4. Onko **usko**, inhimillisen ajattelun tekemä ylväin väite, toivottavaa? Jos se sitä on, silloin ihmismielen täytyy havaita olevansa siinä kiusallisessa tilanteessa, että se tietää aina vähemmän kuin se on valmis uskomaan.
5. Onko toivottavaa **totuuden rakkaus** ja halukkuus kulkea minne ikinä se johdattaakin? Jos on, silloin ihmisen täytyy kasvaa maailmassa, jossa erhe on läsnä ja valheellisuus aina mahdollinen.
6. Onko **ihanteellisuus**, jumalallisuutta lähestyvä käsitystapa, toivottavaa? Jos on, silloin ihmisen on ponnistettava ympäristössä, joka ilmentää vain suhteellista hyvyttä ja kauneutta – olosuhteissa, jotka kannustavat tavoittelemaan lannistumatta sellaista, mikä on parempaa.
7. Onko **uskollisuus**, omistautuminen korkeimman velvollisuuden täyttämiseen, toivottavaa? Jos on, silloin ihmisen täytyy elää ympärillään mahdollisuus petturuuteen ja pakoiluun. Velvollisuudentuntoisuuden sisältämä urheus on siinä, että siihen sisältyy aina epäonnistumisen vaara.
8. Onko **EPÄITSEKKYYS**, itsensä unohtamisen henki, tavoiteltavaa? Jos on, silloin kuolevaisen ihmisen on välttämättä elettävä kasvotusten sellaisen minuuden kanssa, joka kärntää loputtomasti tunnustusta ja kunnianosoituksia. Ihminen ei kykenisi dynaamisesti valitsemaan jumalallista elämää, ellei olisi tätä hänen minuutensa elämää, jonka hän voi hylätä. Ihminen ei koskaan pystyisi tarttumaan pelastavaan vanhurskauteen, ellei olisi olemassa potentiaalista pahaa, joka vastakohtallaan osoittaa, miten ylevää ja erilaista on hyvä.
9. Onko **mielihyvä**, onnellisuuden tuottama tyydytys, tavoiteltavaa? Jos on, ihmisen tulee siinä tapauksessa elää maailmassa, jossa tuskan kokemisen vaihtoehto ja kärsimisen todennäköisyys ovat aina vaikuttavia kokemuksellisia mahdollisuuksia. [51:5–13]

Rauha tässä elämässä, eloonjääminen kuolemassa, täydellisyys seuraavassa elämässä, palvelu ikuisuudessa – kaikki nämä saavutetaan (hengessä) tällä hetkellä, kunhan luodun persoonallisuus suostuu alistamaan – päättää alistaa – luodun olennon tahdon Isän tahdolle. Ja Isä on jo katsonut hyväksi alistaa osasen itsestään [Ajatuksensuuntaajan] luodun olennon persoonallisuuden tahdon alaiseksi. [1221:5].

Mestarin elämä kuolevaisena – ihmisen innoittajana

Vanhempi Paratiisin-veljensä Immanuel antoi lisäohjeet Mikaelille ennen tämän lahjoittautumista ihmisen hahmossa Jeesus Nasaretilaisena planeetallamme.

- Pidä jatkuvasti mielessäsi, että elät Urantiolla kuolevaisen, *Ihmisen Pojan* elämää, joka on opetuksesi ja mielenlennykseksi koko Nebadonin universumillesi.
- Kuolevaisena elämäsi elämä Urantiolla on määrä elää *innoitukseksi* jokaiselle ihmisolennolle. Samalla se tulee olemaan innoituksena jokaiselle ihmisen yläpuolella olevalle älylliselle olennolle.
- Kaikille niille, jotka ovat eläneet, jotka nyt ovat olemassa tai jotka saattavat joskus vielä elää oman hallintoalueesi muodostavaan laajaan galaksiin joskus kuuluneessa, nyt kuuluvassa tai joskus vielä kuuluvassa missä hyvänsä asutussa maailmassa.
- Sinun *ei tarvitse* kuolevaisen lihallisessa hahmossa elää maista elämäsi niin, että se maailmassa viettäminäsi päivinä muodostuisi *esimerkiksi* Urantian kuolevaisille eikä millekään myöhemmälle Urantian tai minkään muun maailman ihmiskupolvelle.
- Olkoon lihallinen elämäsi Urantiolla mieluumminkin *innoitukseksi* kaikille eläville kaikissa Nebadonin tulevassa 10 miljoonassa asutussa maailmassa tulevien aikojen kaikkien sukupolvien keskuudessa.

Lisäksi Immanuel painotti Mikaelille, laskeutuvalla Paratiisin Luoja-Pojalle, meidän Taivaalliselle Isällemme:

1. **Ainoa asia**, josta sinun on kannettava huolta, on **henkilökohtainen elämäsi** Urantiolla.
2. **Vain yksi ajatus mielessäsi** voit lähteä täyttämään tehtäväsi: universumisi älyllisille olennoille annettava entistä pitemmälle menevä **ilmoitus Paratiisin-Isästä**.

Rukous ja mietiskely suvaitsevaisuuden lähteenä

Edellä laskeutuvan Luoja-Pojan innoitusta kerrakseen meille ylösnouseville! Mahdolliseksi se on meille luvattu Korkeimman Olennon kasvun nimissä, johon saamme henkilökohtaisesti näin osallistua:

1. **Ainoa asia**, josta meidän on kannettava huolta, on **henkilökohtainen elämämme Jumalan poikina ja tyttärinä** tällä planeetalla.
2. **Vain yksi ajatus mielessämme** voimme ryhtyä täyttämään tehtäväämme ihmisenä: vaalia omalta osaltamme Jeesuksen evankeliumin ilmoitusta siitä, että **kaikki ihmiset ovat yhdessä ja erikseen Ju-**

malan poikia ja tyttäriä.

Joudutte elämään kapeaa ja mitätöntä elämää, jos opitte rakastamaan vain niitä, jotka rakastavat teitä. Ihmisen tuntema rakkaus saattaa tosiaankin olla vastavuoroista, mutta jumalallinen rakkaus on kaikessa täyttymyksen etsinnässään ulospäin suuntautunutta. [1739:6]

Mitä vähemmän luodun olemuksessa on rakkautta, sitä suurempi on rakkauden tarve, ja sitä enemmän jumalallinen rakkaus pyrkii tyydyttämään tuollaisen tarpeen. Rakkaus ei koskaan etsi omaansa, eikä kukaan voi sitä itselleen lahjoittaa. Jumalallinen rakkaus ei voi olla itseensä pitäytyvää, vaan sitä täytyy lahjoittaa epäitsekkäästi. [1739:6]

Lainaus AA:n ohjelmasta: **Toiminta on taikasana!**

”**11. askel:** Pyrimme rukouksen ja mietiskelyn avulla kehittämään tietoista yhteyttä Jumalaan, sellaisena kuin Hänet käsitämme, rukoillen ainoastaan tietoa Hänen tahdostaan meidän suhteemme ja voimaisen toteuttamiseen.

Mietiskelyn ja rukouksen ansiosta rupeamme tuntemaan *kuuluvamme osana johonkin suurempaan*. Emme enää elä yksin vihamielisessä maailmassa. Emme enää ole eksoyksissä, peloissamme ja ymmällämme. Jos tavoitamme vaikkapa vain välähdyksen Jumalan tahdosta, tajuamme elämän todelliset ja ikuiset ominaisuudet, oikeuden ja rakkauden. Emme enää kovasti kärsi siitä, että ihmisten väliset suhteet ympärillämme näyttävät todistavan päinvastaista. Tiedämme, että Rakastava Jumala huolehtii meistä. Tiedämme, että Häneen turvautuessamme kaikki on hyvin nyt ja vastaisuudessa.

Herra, tee minusta rauhasi kanava voidakseni viedä rakkautta sinne, missä on vihaa, anteeksiantamuksen hengen sinne, missä on vääryyttä, sopusointua sinne, missä on eripuraisuutta, totuuden sinne, missä on valheellisuutta, uskon sinne, missä on epäilystä, toivoa sinne, missä on epätoivoa, valoa sinne, missä on varjoja, iloa sinne, missä on surua.

Herra, suo minun ennemmin lohduttaa kuin etsiä lohdutusta, ennemmin ymmärtää kuin saada ymmärrystä, ennemmin rakastaa kuin saada rakkautta.

Sillä vain unohtamalla itsensä voi ihminen löytää, anteeksi antamalla saa itse anteeksi, kuolemalla herää ikuisen elämään.

Amen.

12. askel: Koettuamme hengellisen heräämisen näiden askelten tuloksena yritämme saattaa tämän sanoman vielä kärsiville alkoholisteille sekä toteuttaa näitä periaatteita kaikissa toimissamme.”

(Kirjoittaja on tehnyt korostuksia lainauksiin *Urantia-kirjasta*)

Liite 1. Serafin kertomus: Millainen planeetta ja millaista elämää

Urantian korkeammat ihmisrodut ovat moneen kertaan sekoittuneita, ne ovat monien rotujen ja eri lähteistä peräisin olevien kantojen sekoitus. Tämä monikoosteisuus tekee Opastajien tehokkaan toiminnan ihmisen elämän aikana äärimmäisen vaikeaksi, ja kuoleman jälkeen se lisää ehdottomasti sekä Suuntaajan että serafisuojelijan ongelmia. Ei ole kauankaan siitä, kun olin Salvingtonissa ja kuulin erään kohtalonsuojelijan esittävän puolustukseen virallisen selvityksen vaikeuksista, joita hän oli kohdannut kuolevaiskohdettaan hoivattessaan.

Tämä serafi sanoi:

”Vaikeuteni johtui paljolti kohteeni kahden eri olemuksen välisestä päättymättömästä konfliktista:

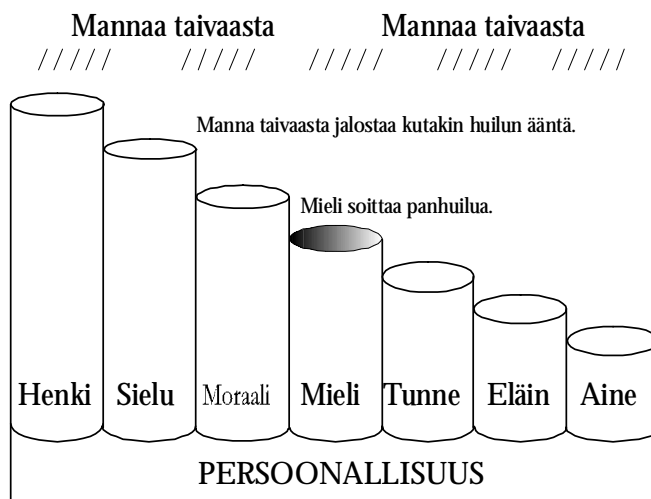
*eteenpäin piiskaava kunnianhimo,
korkeammalle kansanheimolle ominaiset ihanteet,
suurenmoisen mielen ylevät tarkoituserät,
kaukokatseisen OPASTAJAN pitkälle ulottuvat näköalat,
ylösousemuksellisen olennon edistykelliset suunnitelmat,
universumiälyn leimahdukset,
enkeliä kutsu,
älyn kouliintuminen,
yksilön kokemus,
parhaaseen tähtäävät päämäärät,
nerokkuuden korkealentoisuus,
hyvän eteneminen,
kauneuden hienostuneisuus,
loistava terveys,
uskon pulppuva kaivo,
ilon lähde,
odotuksen ilo,
elämän ilonhetket,*

*jota vastaan toimi eläimelle ominainen välinpitämättömyys;
joiden kanssa menivät ristiin alemmantasoiselle rodulle ominaiset vaistot;
joita primitiivinen perimä yllytti vastustamaan;
joita vastaan toimi ajallisuuden luodun lyhytnäköisyys;
joita aineellisesta olemuksesta johtuvat halut ja kaipaukset muuntelivat;
jotka kehittyvän rodun kemiallis-energiaaliset käskytykset sammuttivat;
jota eläimen emootiot vastustivat;
jonka vaistonvaraiset taipumukset tekivät tyhjäksi;
jota rodun aikaa myöten karttuneet taipumukset vastustivat;
jotka jäivät huonoita kohtaan tunnetun mieltymyksen varjoon;
jonka keskinkertaisuuden painovoima mitättöi;
jota pahan painolasti hidasti;
jonka pahuuden läsnäolo tahrasi;
joka raukesi sairauden voimattomuuteen;
jonka pelon myrkyt saastuttivat;
jonka surun vedet tekivät kitkeräksi;
jonka toteutumisen karvaus petti;
joita kuoleman murehtimiset aina uhkasivat.*

Millaista elämää ja millaisella planeetalla!

Ja kuitenkin, Ajatuksensuuntaajan aina käsillä olevan avun ja kannustuksen ansiosta tämä sielu saavutti kohtalaisen määrän onnea ja menestystä ja on nyt jo noussut mansonian tuomiosaleihin.”

[1223:6–1223:0]

Liite 2. ”Panhuilu”: Persoonallisuus ja sen koordinoinnin alaiset elementtimme

Rukoilemisesta

Hanna Hol opainen
Alustus talvipäivillä 2008

Talvipäiviemme teemana on ollut rukous, kiitos ja ylistys. Aiheeseen liittyen vielä muutamia mietteitä rukoilemisesta.

Urantia-kirjassa kerrotaan rukouksesta muun muassa seuraavaa: *[A]idossa rukoilemisessa – on kysymys luodun olennon hengellisen olemuksen vilpittömästä ja luottavaisesta yhteydenpidosta Luojan hengen kaikkialla tavattavan läsnäolon kanssa.* [1001:8-9]

Ymmärtäisin tämän näin:

- Hengellisen olemuksen yhteydenpito. Rukoilijan ulkonaiset olosuhteet eivät ole merkittävät vaan hänen hengellinen suhtautumisensa, uskonsa.
- Luojan henki on kaikkialla tavattava. Rukoilu ei näin ollen ole riippuvainen ajasta eikä paikasta.
- Vilpittömyys ja luottavaisuus. Tärkeämpää kuin puhutut sanat, rukouksen muotoilu, on totuudellisuus ja täydellinen, jopa lapsenomainen luottamus rukouksen kohteeseen.

Jeesus kehotti uskoviaan käyttämään rukoilua keino, joka johtaa kiitosten osoittamisen kautta aitoon palvontaan. Hän piti valitettavana sitä, että hänen seuraajiensa rukouksissa oli niin vähän kiitoksen henkeä. (1640:4) Tarkoittaisiko tämä sitä, että ensin tulee oppia vilpittömästi ja luottavaisesti rukoilemaan ennen kuin pystyy aitoon kiitoksen osoittamiseen ja vasta tämän jälkeen on kykenevä todelliseen palvontaan?

Rukouksen erilaisista muodoista kerrotaan (1001:10):

- Se voi olla ryhmässä esitettyä ylistyksen julkituontia; sosiaalista hartauden harjoitusta. Ryhmässä tapahtuva rukous ei voi olla kovin henkilökohtainen, koska se pakostakin perustuu jonkinlaiseen kaavaan. Sen voima on paremminkin yhteisöllisyyden kokemisessa.
- Se voi myös olla yksityistä hengellisen kaipauksen julkituontia tai tyyntä kiitollisuuden ilmaisemista. Tällainen rukoilu voi olla sanatonta. Sanoihan Jeesuskin: *”Muistakaa aina, että Isä tietää tarpeenne, jo ennen kuin häneltä pyydätteäkään.”* [1577:5]
- Se voi olla myös riemullista ylistystä tai nöyrä anteeksipyyntö.

Rukous mielletään usein pyynnöksi. Pyydetään Jumalalta jotain, useimmiten elämän vaikeina aikoina. Tai rukoillaan läheisten tai ystävien puolesta. Jeesuskin kehotti seuraajiaan maallisten tarpeiden ja ongelmien osalta: *”– – levittäkää rukouksin ja hartain pyynnöin, vilpittömän kiitollisuuden hengessä, kaikki tarpeenne taivaassa olevan Isänne eteen.”* [1640:5] Jos pyynnössä osoitetaan vilpittömän kiitoksen henkeä, uskon sen

merkitsevän sitä, että rukoilija luottaa siihen, että hänen asiansa tulee hoidetuksi, vaikka ei ehkä aina niin kuin itse haluaisi – vaan muistaen: *”Tapahtukoon Sinun tahtosi”*.

Tästä haluaisin esimerkkinä lukea teille rukouksen, joka on koskettanut itseäni, olen sen joskus löytänyt jostakin kirjasta, jonka nimeä en enää muista:

Pyysin Jumalalta voimaa kyetäkseni enempään.

– Minut tehtiin voimattomaksi, jotta oppisin nöyryyttä.

Pyysin terveyttä tehdäkseni suuria.

– Minulle annettiin heikkoutta, että tekoni olisivat parempia.

Pyysin rikkautta ollakseni onnellinen.

– Minulle annettiin köyhyyttä, että tulisin viisaammaksi.

Pyysin valtaa, että ihmiset ylistäisivät minua.

– Minulle annettiin mitättömyyttä, että tarvitsisin Jumalaa.

En saanut mitään pyytämäni, mutta sain kaiken, mitä olin toivonut. Kaikkien ihmisten joukossa olen tullut rikkaaksi siunauksista.

On ihmisiä, jotka ovat ottaneet elämäntehtäväkseen rukoilemisen toisten ihmisten ja koko maailman puolesta. Voiko rukous muuttaa maailman paremmaksi? Ainakin se voi muuttaa rukoilijan itsensä ja kuten tiedämme, kun yksilöt muuttuvat, muuttuu myös maailma. Tätä kuvataan *Urantia-kirjassa* seuraavasti:

[V]aikkei rukous saakaan Jumalaa muuttumaan, se saa kuitenkin varsin usein aikaan suuria ja pysyviä muutoksia siinä, joka uskon ja luottavaisen odotuksen vallassa rukoilee. Rukous on ollut kehittyvien rotujen miehissä ja naisissa se lähde, josta on kummunnut paljon mielenrauhaa, riemullisuutta, tyyneyttä, rohkeutta, malttia ja oikeamielisyyttä. [998:3]

Rukous on ollut korvaamaton tekijä uskonnollisen sivilisaation edistymisessä ja säilymisessä, ja sillä on edelleenkin annettavanaan suunnattomat antimet yhteiskunnan kohenemisen ja hengellistymisen hyväksi, kunhan vain ne, jotka rukoilevat, tekevät sen tieteellisten tosiasioiden, filosofisen viisauden, älyllisen vilpittömyyden ja hengellisen uskon valossa. Rukoilkaa niin kuin Jeesus opetti opetuslapsiaan rukoilemaan: vilpittömästi, epäitsekästi, rehellisesti ja ilman epäilystä. [999:8]

Lyhyt jälkikirjoitus talvipäivistä

Haluan omasta puolestani kiittää erinomaisia esityksiä päivien teemasta. Vaikka aihe oli sama kaikille, jokainen alustaja lähestyi aihetta eri näkökulmista, ja alustukset olivat kiinnostavasti esitelmöitsijänsä näköisiä. Myös kokousjärjestelyt olivat onnistuneet tekniikkaa myöten, koska nyt olivat käytössä vahvistimet, eikä takarivissäkään tarvinnut arvailla, mitä edessä puhuttiin.

Tavaksi muodostuneen paneelikeskustelun aiheena olivat tällä kertaa Jokelan koulutapahtumat viime marraskuulta. Selvästi tapaus oli koskettanut kaikkia osanottajia. Aihe oli esillä myös siksi, että keskuudessamme on useita koulumaailman ammattilaisia. Ilmaan jäi kysymys: miten estää vastaavat tapahtumat tulevaisuudessa? Tuskin kukaan pystyy kokonaan estämään tämänkaltaisia katastrofeja vastaisuudessa, mutta ehkä voimme omalta osaltamme vaikuttaa yleisen asenneilmaston paranemiseen tuomalla käytäntöön kultaisen säännön mukaisen toiminnan.

Eräs sekä talvi- että kesäpäivien anti ovat keskustelut myös pienemmissä piireissä, niin ryhmitöissä kuin illallakin. Näin oli tälläkin kerralla. Monet kiinnostavat asiat tulevat esille usein illanistujaisissa. Useilla meistä on myös muualla paljon harrastuksia ja aktiviteetteja, joista on aina mielenkiintoista kuulla. Illan lopuksi **Kalevi Krekilä** antoi näytteen vaikuttavan seremoniaalisesti **Eino Leinon** parhaista runoista johdattaen meidät sadan vuoden takaisin tunnelmiin, Oulujärven maisemiin Paltaniemelle ja Lapin kesän lyhyteen. Olen kyllä toista mieltä EL:n kanssa siinä, että kyllä meiltäkin löytyy ”tulua leiskuvia harmaahapsia”, mistä on esimerkkinä sellaisia henkisten virtaus- tienraivaajia kuin **Pekka Ervast** (1875–1934), **Yrjö Kallinen** (1886–1976) ja vaikkapa *Urantia-kirjan* tänne tuonut **Margit Lilius-Mustapa** (1899–1991), vain muutamia vanhemman polven edustajia mainitakseni.

Toisen päivän aikana tuli myös lukuisia mielenkiintoisia avauksia. Ne olivat kaikki kiinnostavia, ja varmaan kuulemme niistä lisää myöhemmin. Erityisesti jäi mieleen **Reijon Hamarin** esittelemä **Bruno Gröning** -niminen parantaja, jonka nimessä toimii parannuspiirejä useissa kaupungeissa Suomessa ja muualla Euroopassa. Lisätietoa löytyy netistä henkilön nimellä.

Hakematta tulee mieleen sellainenkin seikka, että missä määrin keskivertokansalaiselle, joka ei ole vielä *Urantia-kirjaa* sisäistänyt, ovat ymmärrettäviä ja hyväksyttäviä ne aika pitkälle menevät näkemykset jumaluuden eri persoonien sekä ihmisten yläpuolella ja korkeassa asemassa olevien olentojen toimenkuvista ja tehtävistä, jotka kohdistuvat meihin kuolevaisiin, mutta uudelleen syntyviin universumin kansalaisiin? Hyväksymisen suhteen ei ehkä ole ylitsepääsemättömiä pulmia, mutta hoivapersoonallisuuksien monilukuisuus voi tuottaa ongelmia, jos pitäisi vielä muistaa nimet, puhumattakaan tehtäväkuvauksista.

Mainio oivallus, jonka **Joel Rehnström** mainitsi

omassa esityksessään oli termi *Urantia-kristitty*. Jos ymmärsin oikein, se voisi tarkoittaa kristittyä henkilöä, joka hyväksyy sekä *Raamatun* että *Urantia-kirjan*. Suurin osahan meistä on kristittyjä ja kasvatettu *Raamatun* hengessä, josta moraalij- ja käyttäytymisnormit on aikanaan saatu. *Urantia-ilmoituksen* hyväksymisen ei pitäisi olla mahdotonta, jos ajattelee vähänkään vapaamielisesti ja on kiinnostunut laajemmin olemassaolon peruskysymyksistä. *Urantia-kirja* voidaan mielestäni ymmärtää *Raamatun* jatko-osaksi – eräänlaisena kahdentuhannen vuoden päivytyksenä. *Urantia-kirjaa* ei tulisi myöskään pitää *Raamatun* kilpailijana vaan paremminkin seuraajana ja uudenlaisen viestintätavan edustajana. *Raamattuakaan* ei pitäisi arvioida nykypäivän vaan kirjoitusten syntyajankohdan mukaan. Se oli parasta, mitä sen ajan edistyneimmät hengelliset johtajat saattoivat tuottaa.

Näinä kriittisinä aikoina on hyvä muistaa, mitä Taivaalliset Valvojat sanoivat jo Foorumin jäsenille yli 50 vuotta sitten *Urantia-ilmoituksesta* (**Mark Kullie**, *Erään ilmoituksen synty*, 33:4–34:1):

Tulevaisuus ei ole avoin teidän kuolevaiselle ymmärryksellenne, mutta teette hyvin opiskellessanne ututterasti etenemisen järjestystä, suunnitelmaa ja menettelytapoja sellaisina kuin ne pantiin täytäntöön Mikaelin maanpäällisessä elämässä sanan tultua lihaksi. Te tulette toimimaan Sanan kirjaksi tekemistä seuraavissa tapahtumissa. Näiden uskonnon levittämisen välinen ero on suuri, mutta monet ovat ne läksyt, jotka voi oppia aiempaa ajanjaksoa tutkimalla.

Me pidämme URANTIA-kirjaa ihmisyhteiskunnan etenevän evoluution eräänä piirteenä. Se ei liity uutta historiallista vaihetta alkavan mullistuksen näytelmällisiin tapahtumiin, vaikka sen ilmestyminen saattaa näennäisesti ajoittua yhden sellaisen ihmisyhteiskunnan mullistuksen vanavedessä tapahtuvaksi. Kirja kuuluu aikakaudelle, joka välittömästi seuraa nykyisen ideologisen kamppailun päättymistä. Se tulee olemaan aika, jolloin ihmiset ovat halukkaita etsimään totuutta ja oikeamielisyyttä. Kun nykyinen sekasortoinen kaaos on ohi, tulee olemaan helpommin mahdollista rakentaa ihmissuhteitaan uuden ja paremman aikakauden kosmos. Ja tätä maailmassa vallitsevaa parempaa asiaintilaa varten kirja on tehty valmiiksi.

Kuten lainauksessa mainitaan, *Urantia-kirja* kuuluu ideologisen kamppailun jälkeiselle aikakaudelle. Voidaan kuitenkin mielestäni perustellusti kysyä, onko tämä kamppailu vielä kesken, vaikka kommunismi onkin ideologisen järjestelmän käytännössä romahtanut? Kamppaileeko tieteeseen perustuva materialismi kristillisen ja islamilaisen fundamentalismin kanssa edelleen maailmanherruudesta? Täytyykö odottaa vielä tämän taistelun tulosta ja maltillisten suuntien voittoa ennen kuin tie on selvä?

Ehkä, mutta selvää on myös, ettei mitään pysähdystä tapahdu *Urantia-kirjan* levityksessä, vaan viides ilmoitus etenee omaa tahtiaan maailmassa käännosten ja lukijoiden lisääntyessä vuosi vuodelta.

Perti Leinonen 12.2.2008

Aneet eivät pysäytä ilmastonmuutosta

Tärkeitä ongelmia ratkottaessa kannattaa kokeilla sellaisia menetelmiä, joilla on edes pieni mahdollisuus toimia. Valitettavasti ilmastonmuutosta vastaan taistellaan nyt sellaisten keinojen avulla, joista jo etukäteen voidaan sanoa, että ne eivät tule riittämään. Riittävän suuria päästövähennyksiä on mahdotonta saada aikaan, koska kehitysmaissa ainakin 4 000 miljoonaa ihmistä haluaa saavuttaa oikeutetusti samanlaisen elintason mitä Suomessa nyt on. NykYTEKNIKALLA tämä merkitsee vääjäämättä hiilidioksidipäästöjen kasvua, koska harva ihminen on valmis luopumaan elintasostaan riittävästi. Kaiken lisäksi maapallomme väkiluku lisääntyy 82 miljoonalla joka vuosi.

Kioton sopimuksen tyyppisillä keinoilla ongelmaa ei voida ratkaista; niillä vain siirretään työpaikat, tavaroitten tuotanto, elintaso ja hiilidioksidipäästöt niihin maihin, jotka eivät kanna huolta ympäristöstä. Kioton sopimuksen tapaiset päästömaksut auttavat vähentämään globaaleja päästöjä yhtä vähän kuin katolisen kirkon aneet auttavat meitä pääsemään taivaaseen, koska käytännössä päästömaksuilla kerätyt varat käytetään päästökiintiöiden myyjän elintason eli päästöjen kasvattamiseen. Päästöperustaiset autoverot ja muut maksut eivät myöskään ratkaise ongelmaa, koska kerätyt rahat kaadetaan valtion pohjattomaan kirstuun. Tosin maksuilla voimme rauhoittaa omaatuntoamme.

Ainoa kestävä keino vähentää päästöjä on käyttää päästömaksuilla kerättävät varat uuden teknologian kehittämiseen. Tämä on realistinen vaihtoehto, koska maapallolla ei ole pulaa energiasta. Aurinko säteilee yhdelle neliökilometrille saman määrän energiaa kuin yksi ydinvoimala tuottaa. Meidän ei tarvitse muuta kuin kehittää menetelmä, jolla tämä energia otetaan talteen hyvällä hyötysuhteella ja siirretään käyttökohteisiin. Erilaisten aurinkokennojen avulla voimme tuottaa mm. sähköä, sokereita, vetyä tai lämmitteitä. Kaupallisten aurinkokennojen hyötysuhde on jo nyt 10–15 %:n luokkaa, mutta mitään estettä ei ole näkyvissä, ettei sitä voitaisi nostaa yli 50 %:n tasolle. Tällöin pieni maatilkku esimerkiksi Saharassa riittää kattamaan koko Suomen energiatarpeen.

Suomessa peltoviljelyn ja etanolituotannon avulla vuotuisesta auringon energiasta saadaan talteen vain 0,3 promillea, koska kasvien energiahyötysuhde on huono ja suurin osa energiasta kuluu tuotannossa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että suunnattomat maa-alat pitää valjastaa energiantuotantoon, jolloin mm. ruuan hinta nousee. Lisäksi tehomaanviljelyn lannoitteet sekä hyönteis- ja kasvimyrkyt tuhoavat vesistöt ja luonnon monimuotoisuuden.

Valitettavasti suuri osa monista muistakin ilmaston ja luonnonsuojelun nimissä tehtävistä hankkeista ei perustu todellisuuspohjaan ja luonnonlakeihin. Esi-

merkiksi eduskunnassa työn alla oleva lakiehdotus hehkulamppujen kieltämisestä lisää päästöjä, sillä energiasäästölamppujen valmistuksessa ja niiden hävittämisessä ongelmajätelaitoksissa tarvitaan enemmän energiaa kuin hehkulamput vaativat. Lämpimässä Australiassa vastaavanlainen laki toimii, koska siellä tarvitaan noin 120 wattia energiaa, jotta 60 watin hehkulampan lämpö saadaan pumpattua pois huoneesta. Sen sijaan kylmässä Suomessa lamppuja poltetaan lähinnä lämmityskautena, tällöin on aivan sama saadaanko 60 wattia lampusta, taulutelevisiosta, lämpöpatterista tai vaikka lihapullista, jotka kehomme muuttaa lämmöksi. Ulkovalaistuksessa energiasäästölamput toimivat tietysti myös Suomessa.

Voimme säästää energiaa jo nykytekniikan avulla. Tällaisia Suomessakin toimivia ja taloudellisia ratkaisuja ovat mm. lämpöpumput, lämmönvaihtimet, eristysten parantaminen ja huonelämpötilojen laskeminen. Myös jätteiden poltto tai muuttaminen biopolttoaineiksi on järkevää, koska se mm. vähentää kaatopaikoilta vapautuvan metaanin määrää ja korvaa muita polttoaineita.

Ilmastomme muuttuu jatkuvasti. Meidän tulee selvittää luotettavasti muutoksen perussyyt, jotta voimme hallita muutosta ihmisille järkevään suuntaan. Emme saa antaa laskennollisten ilmastomallien hämätä itseämme. Mallit kalibroidaan kertomalla niille oikeat vastaukset etukäteen, siksi ei ole kovin suuri yllätys, että ne antavat oikeantuntuista vastauksia sille erittäin lyhyelle ajanjaksolle, josta meillä on luotettavaa mittaustietoa saatavana. Meidän tulee kerätä lisää tietoja muutosten syistä jäätiköiltä, vesistöjen sedimenteistä, luonnon hiilidioksidi- ja metaanikiirroista, tähtitieteestä jne., sekä panostaa enemmän resursseja tiedon analysointiin ja yhdistämiseen, jotta mallien tulokset voidaan varmistaa.

Kymmenen vuotta sitten syntyneen Kioton sopimuksen negatiiviset tulokset alkavat olla jo nähtävissä – ilmakehämme hiilidioksidi- ja metaanipitoisuudet kasvavat kiihtyvällä vauhdilla. Meidän kannattaa ottaa tästä oppia ja ohjata päästökaupan tulot yksiselitteisesti uuden energiateknologian kehittämiseen ja ilmastonmuutosten syiden selvittämiseen seuraavassa vuoden 2012 ilmastopöytäkirjassa. Uuden energiateknologian avulla voimme myös vähentää riippuvuuttamme poliittisesti epävakaisista öljyvaltioista ja pienentää samalla kolmannen maailmansodan riskiä. Meillä ei ole mitään syytä olettaa, että viimeisen sadan vuoden aikainen huima teknologian kehitys loppuu, jos vain osaamme suunnata kehitykseen tarvittavat varat oikein.

Antti Roine, Ulvila 2.1.2008

Oikea päämäärä ohjaa rauhaan

Kivikaudella oli tärkeää, että kullakin heimolla ja kylällä oli oma vahva armeija, koska muiden apu oli kaukana ja ainoastaan oma puolustus turvasi heimon olemassaolon. Lisäksi naapurien kanssa kannatti harrastaa tarvittaessa puolustusyhteistyötä esimerkiksi tarvikehankintojen, tiedonvaihdon ja varoitusjärjestelmien puitteissa. Kivikaudella turvallisuustarpeet tai kansainvälinen kehitys ei luonut painetta laajempaan akuuttiin yhteistyöhön. Suomi uskoo tähän samaan linjaan yhä edelleen.

Maailma on kuitenkin muuttunut. Teknologian kehittyessä yksittäisten maiden ja ryhmien mahdollisuudet uhata koko maailmaa ydinaseiden, tautien ja myrkyjen avulla kasvavat kiihtyvällä nopeudella. On naivia uskoa, että suurten valtioiden kenraalit jättäisivät sodan shakkilaudalla yhtäkään ruutua käyttämättä, vaikka valtio olisi julistautunut kuinka puolueettomaksi tahansa. Ydinlaskeuma, isorokko, terrorismi tai rikollisuus ei tunnista maiden välisiä rajoja. Meistä on tullut yhä haavoittuvampia, yksi pommi Fingridin sähköverkon säätökeskukseen pysäyttää lähes koko Suomen. Muutamassa päivässä voidaan tuhota kaikki se mitä olemme rakentaneet viimeisen sadan vuoden aikana.

Meillä on moraalinen ja eettinen vastuu myös muista kansakunnista, koska samanlaisia ihmisiä me kaikki olemme. Vain omista asioista huolehtiminen ei ole pelkästään itsekkyyttä vaan myös suurta tyhmyyttä. Mafian, diktaattorien ja hirmuhallitsijoiden valta perustuu pelkästään siihen, että ihmiset huolehtivat vain omista asioistaan. **Hitler** valloitti vähitellen lähes koko Euroopan, koska naapurivaltiot tyytyivät vain pahoittelemaan syvästi muiden tragedioita.

Mitään merkkejä ei ole havaittavissa siitä, että sodat ja väkivalta olisivat loppumassa maailmasta. Valtiot päinvastoin panostavat yhä suurempia summia ase- ja teknologian kehitykseen, vaikka niiden tulisi panostaa sotien ja rauhan syiden selvittämiseen. Jos väkivallan ja sotien määrää halutaan vähentää, niin ensimmäinen työ on selvittää, mitkä olosuhteet tukevat rauhan säilymistä ja miksi sodat syntyvät. Tuhannella asiantuntijalla on tästä omat mielipiteensä, mutta totuus selviää kokeellista mittaustietoa analysoimalla. Nykyinen rauhantutkimus ei ole jostain syystä oikeaa johtolankaa löytänyt, vaikka meillä on runsaasti kokeellista tietoa saatavana, sillä ihmiskunnan historia on sotien historiaa.

Historiaa tarkasteltaessa voidaan havaita selvä trendi; rauhallisen alueen kokoa voidaan kasvattaa ainoastaan siirtämällä sotilaallinen päätösvalta yhä suurempien alueiden hallitusten vastuulle. Aikoinaan esimerkiksi Suomessa heimot, Saksassa keisarikunnat ja Amerikassa osavaltiot sotivat keskenään kunnes ne vihdoinkin ymmärsivät antaa sotilaallisen päätösvallan yhteiselle hallitukselle. Jos Helsingillä ja Sipoolalla olisi oma armeija niin ensimmäinen ohjus olisi jo laukaistu.

Moneen ongelmaan on useita hyviä ratkaisuja, mutta sodat voidaan lopettaa vain suurentamalla vähitellen sotilasliittoja ja liittovaltioita siten, että lopulta yksi liittovaltio kattaa koko maailman. Sotilasliitto voidaan muuttaa liittovaltioksi siirtämällä ensin muutama prosentti jäsenvaltioiden armeijasta liiton hallituksen alaisuuteen ja lisäämällä tätä osuutta vähitellen. Tällainen ratkaisu tulee syntymään ennemmin tai myöhemmin, meistä itsestämme on kiinni, tarvitaanko siihen kolmas maailmansota vai ei. Sota on mahdollista välttää, jos huomaamme, että olemme kaikki veljiä ja sisaria keskenämme pienellä maapallolla, joka purjehtii äärettömyydessä.

Suomen ulkopoliittinen johto uskoo, että henkivaakuutus kannattaa hankkia vasta kun syöpä on todettu. Näinhän tehtiin sodan aikana Saksan kanssa ja sodan jälkeen Neuvostoliiton kanssa. Nyt siis vain ajopuuna odotellaan kriisiä. Paljon viisaampaa olisi tehdä oikeat ratkaisut rauhan aikana eli juuri nyt, sillä nyt sopimuksia ei tarvitse tehdä natsien kanssa, eikä sotakorvauksia ole pakko maksaa.

Kaukokatseinen ihminen, yritys tai kansakunta, jolla on kokonaisnäkemys ja tavoite kirkkaana mielessä, menee sinne minne haluaa. Kvartaaleja, erikoistarjouksia ja matalia aitoja seuraamalla juoksemme kuten eläimet, sinne, mihin sattuma tai muut meitä ohjaavat. Meidän tulee uskaltaa arvioida, mihin erilaiset ratkaisuvaihtoehdot tulevaisuudessa johtavat, jos vähäkään välitämme lasten lapsistamme. Oikeiden päätösten ratkaisujen tekeminen helpottuu merkittävästi vasta kun kaukainen määränpää on selvillä ja se on kaikkien tiedossa.

Antti Roine, Ulvila 9.1.2008

Paras mahdollinen tekniikka ei riitä

Kehitysmaissa neljä miljardia ihmistä haluaa samanlaisen elintason mitä meillä: talon, auton, television, ilmaston, terveydenhuollon, koulutuksen jne. Samanaikaisesti meidän pitäisi yrittää säilyttää luonnon kauneus ja monimuotoisuus. Nämä kaksi haastetta ovat jyrkästi ristiriidassa keskenään, sillä nykytekniikalla elintason nosto vääjäämättä kuluttaa luonnonvaroja ja tuottaa jätteitä.

Pienien parannusten ja säästämisen avulla yhtälö on mahdoton ratkaista. Ei paljoa auta, jos kaksi miljardia ihmistä tinkii elintasostaan vaikka 25 prosenttia, kun samalla neljän miljardin ihmisen elintaso pitäisi nostaa 400 prosenttia. Pienien parannusten avulla voimme tosin kulkea oikeaan suuntaan, mutta riskinä on, että luulemme tämän riittävän.

Teknisesti ongelma voidaan ratkaista ainoastaan panostamalla riittävästi rahaa ja resursseja uuden teknologian kehittämiseen ja käyttämällä parasta käytävissä olevaa eli BAT-teknologiaa (Best Available Technology). Paras teknologia muuttuu tekniikan kehittyessä ja sitä valittaessa otetaan huomioon kokonaisuus ympäristön, turvallisuuden ja taloudellisuuden kannalta katsottuna, eikä tuijoteta pelkästään yhtä argumenttia, kuten julkisessa keskustelussa käytäntö näyttää olevan.

Valitettavasti BAT-teknologiakaan ei riitä, sillä ideologia, politiikka, uskonto, koulutus, tiede tai talousjärjestelmä voivat tuhota hetkessä kaikki tekniset saavutukset. Ääriesimerkkejä ovat maailmansodat, terrorismia tukevat uskonlahkot tai sellainen politiikka, joka ajaa työpaikat ja hiilidioksidipäästöt maihin, jotka eivät kannu huolta ympäristöstä. Emme voi sokeasti luottaa edes ns. tieteellisiin totuuksiin, sillä ne ovat muuttuneet moneen kertaan viimeisen sadan vuoden aikana, ja muutos jatkuu.

Tarvitsemme myös parasta mahdollista ideologiaa (BAI), politiikkaa (BAP), uskontoa (BAR), talousjärjestelmää (BAE), tiedettä (BAS) jne. Parhaat mahdolliset teknologiat määritetään yhteistyössä EU:n, Suomen ympäristökeskuksen ja teollisuuden kanssa. Muiden parhaiden mahdollisten menetelmien määrittelyä varten pitää luoda samantapainen organisaatio. Parhaat menetelmät ja periaatteet voidaan aina tunnistaa niiden tulosten ja loogisuuden perusteella. Niille on myös tunnusomaista, että ne ovat dynaamisia ja muuttuvat maailman mukana. Paras mahdollinen syntyy yhdistämällä eri ihmisten ja järjestelmien parhaita ideoita ja ihanteita.

Vanhaja auktoriteetteja ei kannata kunnioittaa liikaa, kun etsitään parasta mahdollista tieteellistä tai uskonnollista totuutta. Tieteen tai uskonnon ”pyhien

kirjoitusten” perusoletuksissa voi olla virheitä, koska ne ovat syntyneet vuosisatojen kuluessa ihmisten toimista. Kirjoitusten sisältöä kannattaa aina peilata kirjoitushetken yhteiskuntaa vasten. Meidän velvollisuutemme on päivittää vanhat tieteelliset ja uskonnolliset totuudet vastaamaan paremmin sitä tietoa ja viisautta mitä nyky-yhteiskunta tarjoaa.

Parhaalle mahdolliselle politiikalle, talousjärjestelmälle tai tieteelle on tunnusomaista, että ne nostavat ihmisten aineellista ja taloudellista hyvinvointia. Sellaisessa järjestelmässä, joka pitää merkittävän osan ihmisistä jatkuvasti työttömänä, täytyy olla parantamisen varaa. Kommunistisessa suunnitelmataloudessa lähes kaikilla oli töitä; meidän kannattaa rohkeasti selvittää voimmeko oppia tästä mitään.

Paras mahdollinen ideologia tai uskonto tekee ihmiset onnellisiksi. Sellainen uskonto, joka pelottelee ihmisiä helvetillä, kaipaa uudistamista, sillä loogisesti ajatellen hyvä Jumala ei voi olla helvetin esimies. Uskonto tai ideologia, joka on ristiriidassa tieteellisten havaintojen kanssa, kaipaa myös päivittämistä, sillä uskonnon, aatteen tai ideologian tulee perustua totuuteen. Paras mahdollinen uskonto tekee meistä tasa-arvoisia, vastaa kysymykseen, mikä on oikein ja mikä on väärin, sekä kertoo mihin me olemme menossa.

Paras mahdollinen koulutusjärjestelmä perustuu luonnontieteellisiin tosiasioihin ja erilaisiin henkisiin arvoihin, koska vain moniarvoisen koulutuksen ja sivistyksen avulla voimme jatkuvasti kehittää yhteiskuntaamme ja lisätä sen suvaitsevaisuutta sekä sisäistä ja ulkoista turvallisuutta. Paras mahdollinen yhteiskunta ei voi perustua sensuuriin, sillä sensuuri suojelee korruptiota, eriarvoisuutta ja mielivaltaa sekä estää kehitystä. Paras mahdollinen vapaa lehdistö on hallitusten ja yritysten omatunto ja paimenkoira, joka ohjaa oikealle tielle.

Yhteiskuntamme kaikkien osa-alueiden kehitys alkaa yksittäisistä ihmisistä. Valtiot, yritykset tai yhteisöt eivät tunne surua tai iloa eivätkä ajattele tai tee päätöksiä. Meidän tulee aloittaa muutos omasta itsestämme, meidän tulee ajatella mitä olemme tekemässä ja miksi – meillä tulee olla myös tavoitteita. Meidän tulee huomata, että maailma ei ole mustavalkoinen, vaan parhaat ratkaisut syntyvät yhdistämällä eri ihmisten sekä kansojen viisautta ja arvoja. Erilaisuus ja monimuotoisuus tekevät meistä vahvoja ja jatkuva muutos tekee elämästämme mielenkiintoista sekä elämisen arvoista.

Antti Roine, Ulvila 14.1.2008

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 6.– 8.6.2008

Espoossa Kartanokylpylä Kaisankodissa, Bodomintie 37, 02740 Espoo
puh. (09) 887 191, www.ravintolaopas.net/kaisankoti

Teema: Jumalan vetovoima – hengellinen gravitaatio

Perjantai 6.6.

Hallituksen kokoukset ja vuosikokous

Lauantai 7.6.

9.00–9.15 Aamun avaus
Universaalisen Isän persoonallisuuspiiri (*Sope Ryhänen*)
Iankaikkisen Pojan henkigravitaatio (*Tapio Talvitie*)
Myötätöimijan mieligravitaatio (*Martti Vanninen*)
Paneelikeskustelu
Iltaohjelmaa, sauna ja iltapala

Sunnuntai 8.6.

9.00–9.15 Aamun avaus
Totuuden Henki
Pyhä Henki
14.00 Lähtökahvit

Majoitus- ja ruokailuvaihtoehdot:

Täysihoito pe–su 2 hh:ssa	152 €/hlö
Täysihoito la–su 2 hh:ssa	101 €/hlö
Ruokailupaketti pe–su ilman majoitusta	75 €/henkilö
Lauantain ruokailut ilman majoitusta	32 €/henkilö
Sunnuntain ruokailut ilman majoitusta	27 €/henkilö
Yhden hengen huoneen lisämaksu	25 €/vrk

Ilmoittautuminen 15.5.2008 mennessä:

Tapio Pulli, puh. 050 540 4582, sähköposti: tapio.pulli@kolumbus.fi
Hanna Holopainen, puh. 040 763 0917, sähköposti: h.anna.h@luukku.com

Ajo-ohje:

Kaisankoti sijaitsee 25 km:n päässä Helsingin keskustasta ja noin 12 km Espoon keskustasta/asemalta. Kehä III:lta opastus (samassa opasteessa Automuseo, Kaisankoti, Master-golf). Poistu Kehältä Röylän liittymässä. Espoon sisäinen bussi no 86 kulkee noin kerran tunnissa. Aikataulu löytyy YTV:n sivulta www.ytv.fi.

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä , puheenjohtaja	Lahjarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Matti Tossavainen , varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 310 9184 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen , rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Tuula Parviainen , jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Eklöf , julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Krekilä , koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. 050 595 1942 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , konferenssikomitean pj.	KIRJALA Puh. (02) 454 4927 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Talvitie , sähköisen viestinnän komitean pj.	ESPOO Puh. 050 332 2739 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2008 esitelmätilaisuuksia Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritulinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

12.1.2008	Matti Tossavainen	Nykyhetken merkitys ihmiselle ikuisuuden kannalta
23.2.2008	Eija Seppänen-Bolotinski	Jeesuksen kehotukset ja valtuutukset Isän valtakunnan lähettiläille
15.3.2008	Seppo Niskanen	Itsekkydestä

Urantia-kirjan opetuksia omin sanoin kerrottuna

Osoite: <http://urantiaopetuksia.blogspot.com/>

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (helena.juola@fonet.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina klo 17.00 os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (16.12., 20.1., 17.2., 30.3., 27.4.) os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kaukalahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kauppamäki 1, kerhohuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*, (juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Viialantie 4 A, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942 (kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046; 040 502 6604.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Valaksella, Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. 040 536 0432.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. (03) 265 4989, 050 327 1045.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen: Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364 (mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

